

Profesorem byl Jindřich Štreit jmenován prezidentem ČR Václavem Klausem ve Velké aule Karolina v Praze 18. září 2009.

Při svém jubileu udělí Vysoká škola výtvarných umění v Bratislavě Jindřichu Štreitovi čestný doktorát

OPAVA, BRATISLAVA (30. července 2013) - „Nevím, co víc by mě mohlo ještě potkat poté, kdy jsem vystavoval v Evropském parlamentu, před očima nejvyšší reprezentace kontinentu,“ prohlásil doc. Mgr. Jindřich Štreit z Institutu tvůrčí fotografie (ITF) Filozoficko-přírodovědecké fakulty v létě 2006. Na prahu šedesátky (narozen 5. září 1946) dosáhl už mnohého z toho, o čem snad nemohl ani snít.

Přesto mu též následující měsíce a roky přinesly ještě řadu dalších poct. K uvedenému jubileu vyšla v nakladatelství KANT jeho reprezentativní monografie s podtitulem „Fotografie 1965-2005“, na niž přispělo i Ministerstvo kultury ČR. K 28. říjnu 2006 udělil prezident republiky Václav Klaus J. Štreitovi Medaili za zásluhy I. stupně a ocenil jí zásluhy jmenovaného o stát v oblasti kultury, výchovy a školství. A na podzim 2009 byl J. Štreit, který na ITF působí už od roku 1991 a docentem pro obor Fotografie se stal v roce 2000, na základě návrhu Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze jmenován profesorem. Jmenovací řízení ukázalo, proč ho

Bc. Martin Kůs, vztahy s veřejností

Slezská univerzita v Opavě

Olbrichova 25, 746 01 Opava

telefon: 739 720 126, e-mail: martin.kus@slu.cz

www.slu.cz

objevení, osobité uchopení a jedinečné ztvárnění dominantní tematiky jeho tvorby - Vesnice ve fotografii - proslavilo celosvětově.

Přijímat v životě co nejméně kompromisů a být stále otevřený každé nové výzvě, to jsou dvě z celoživotních Štreitových občanských i tvůrčích zásad, z nichž po roce 1989 těží celá česká kultura a vysoké umělecké školství. „Jaká je pro mě dnešní doba? Jednoduše řečeno, jsem spokojen. K tomu bych rád dodal, že i když si všech dosažených poct velmi vážím, zůstávám především fotografem,“ připomíná J. Štreit nejednou jak těm, kdo se u něj nepřetržitě ucházejí o rozhovor, a zprostředkovaně těm, jimž jsou vzniklé mediální výstupy určeny, tak těm, kdo jako tvůrci čerpají z jeho životní moudrosti i četných zkušeností.

Když 26. července obdržel zatím jen elektronickou podobu dopisu z Vysoké školy výtvarných umění (VŠVU) v Bratislavě, v němž mu její rektor, akademický malíř prof. Stanislav Stankoci sděluje, že Umělecká rada VŠVU rozhodla udělit mu čestný titul doctor honoris causa, a žádá ho o souhlasné stanovisko, připomněl si J. Štreit znovu hlavní životní mezníky. „Jak mi v osmdesátých letech jako odehnanému od učitelské profese na postu dispečera Státního statku Ryžoviště na Bruntálsku koupili mé štěstí, tedy fotoaparát, jak jsem od otce, profesí učitele, dostal ten první, a to bez očekávání, že se fotografování budu systematicky věnovat, a jak mě k němu až za studií na Pedagogické fakultě v Olomouci podnítil profesor Jan Bukovjan,“ přemítá Štreit. „Těm, kdo mě i mou tvorbu lépe poznali, obvykle říkám, že už je asi ničím nepřekvapím. Vidíte, teď tu je ze slovenské metropole taková zpráva,“ dodává.

VŠVU v Bratislavě si v příštím roce připomene 65 let existence a řada významných událostí, jež k tomu připravuje, vyvrcholí na podzim slavnostním zasedáním její Umělecké rady. „Ve smyslu statutu VŠVU Ti hodnost doctor honoris causa na základě návrhu kateder udělujeme jako významnému umělci a pedagogické osobnosti, kterou vnímáme jako mezinárodně uznávanou odbornou a morální autoritu,“ píše rektor Stankoci.

Možná by se někdo mohl ptát, proč právě VŠVU. Návrh na udělení čestného doktorátu J. Štreitovi tu nevznikl na zelené louce. Ba právě naopak. Je oceněním Štreitovy podpory všestranné spolupráce mezi VŠVU a Slezskou univerzitou reprezentovanou ITF. „Je zároveň projevem vděčnosti za prohlubování kolegiálních vztahů a přátelství nejen mezi jejich pedagogy, ale též mezi umělci obou našich zemí,“ uvádí v závěru svého dopisu rektor VŠVU.

Co dodat? Snad jen několik slov zakladatele katedry fotografie na VŠVU prof. Ľubo Stacha (1953). „Opavu jsme dobře monitorovali, vždyť od prvních let existence nového uměleckého pracoviště u nás Jindra Štreit vyučoval dokument,“ říká prof. Stacho a vzpomíná na společně realizované tvůrčí dílny i další aktivity. Ještě než byly nastartovány, začal si J. Štreit do svých údajů o autorských výstavách zaznamenávat první zahraniční. „V Galerii v paneláku ji v roce 1985 uspořádal právě Ľubo Stacho. Dnes to mladším nemusí mnoho říkat, ale v tehdejší době se takový počín rovnal hrdinství,“ poznamenává J. Štreit.

Text: Ivan Augustin

Jindřich Štreit

Stane se zřejmě historicky prvním z kmenových pedagogů Slezské univerzity v Opavě, jemuž bude čestný doktorát na jiné naší či zahraniční univerzitě udělen. (Až dosud se může takovým oceněním prokázat jen hostující profesor na Ústavu cizích jazyků Filozoficko-přírodovědecké fakulty Norbert Richard Wolf, který je čestným doktorem švédské Universitätt Umea a finské Universitätt Jyväskylä.) „Komu bych to tedy měl jako prvním sdělit než těm, kdo se na Slezské univerzitě v Opavě starají o informovanost její akademické obce, ale také širší veřejnosti,“ uvedl prof. J. Štreit. „Slezskou univerzitu mám za svou jistotu a o pracovišti vedeném prof. Vladimírem Birgusem bych řekl, že dává každému prostor pro rozvoj. A to mě žene dopředu. Proto se nemohu zastavit a neustále pracuji. Na nových projektech, knihách, katalozích, výstavách,“ doplnil prof. J. Štreit.